

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 23 Μαΐου 2011 — Erika Šujetová κατά Rapid life životná poisťovňa, a.s.

(Υπόθεση C-252/11)

(2011/C 269/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Erika Šujetová

Καθή: Rapid life životná poisťovňa, a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκεινται τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, στην εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου δυνάμει της οποίας κατά τόπον αρμόδιο για την εξέταση διαιτητικής απόφασης είναι σε κάθε περίπτωση μόνο το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται, βάσει διαιτητικής σύμβασης ή ρήτρας διαιτησίας, η έδρα του διαιτητικού δικαστηρίου ή ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας, όταν το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι η εν λόγω διαιτητική συμφωνία ή ρήτρα διαιτησίας συνιστά καταχρηστική ρήτρα υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: αντίκεινται τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, στην εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου δυνάμει της οποίας το προαναφερθέν δικαστήριο, μετά την ενδεχόμενη ακύρωση της διαιτητικής απόφασης, υποχρεούται να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως (δηλαδή την αξίωση την οποία έκρινε το διαιτητικό δικαστήριο), χωρίς να εξετάσει εκ νέου την κατά τόπον αρμοδιότητά του όσον αφορά τη συνεχιζόμενη δίκη, μολονότι, αν η οικεία αξίωση κατά του καταναλωτή είχε αρχεί εξαρχής ενώπιον του δικαστηρίου και όχι ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου, θα ήταν κατά τόπον αρμόδιο εξαρχής το δικαστήριο του τόπου κατοικίας του καταναλωτή;

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Μαΐου 2011 οι Kaimer GmbH & Co. Holding KG κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-379/06, Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-264/11 P)

(2011/C 269/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl. (εκπρόσωπος: J. Brück, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-379/06, Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που απέρριψε την προσφυγή, και να ακυρώσει την απόφαση C(2006) 4180 της ανααιρεσίβλητης, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων)·
- επικουρικά, να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-379/06, Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που απέρριψε την προσφυγή, και να μειώσει το ύψος του προστίμου που καθορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης C(2006) 4180 της ανααιρεσίβλητης, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων)·
- επικουρικότερον, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς έκδοση νέας απόφασης·
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση βάλλει κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε μερικώς η προσφυγή που άσκησαν οι ανααιρεσείουσες κατά της απόφασης C(2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων).

Οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν συνολικά τρεις λόγους αναίρεσης:

Με τον πρώτο λόγο, οι ανααιρεσείουσες επικαλούνται παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίζει τον προσδιορισμό του χρονικού σημείου κατά το οποίο εκτιμά ότι άρχισε η παράβαση σε συγκεκριμένο αποδεικτικό μέσο. Εκλαμβάνει δε αυτό το αποδεικτικό μέσο, παρά

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.